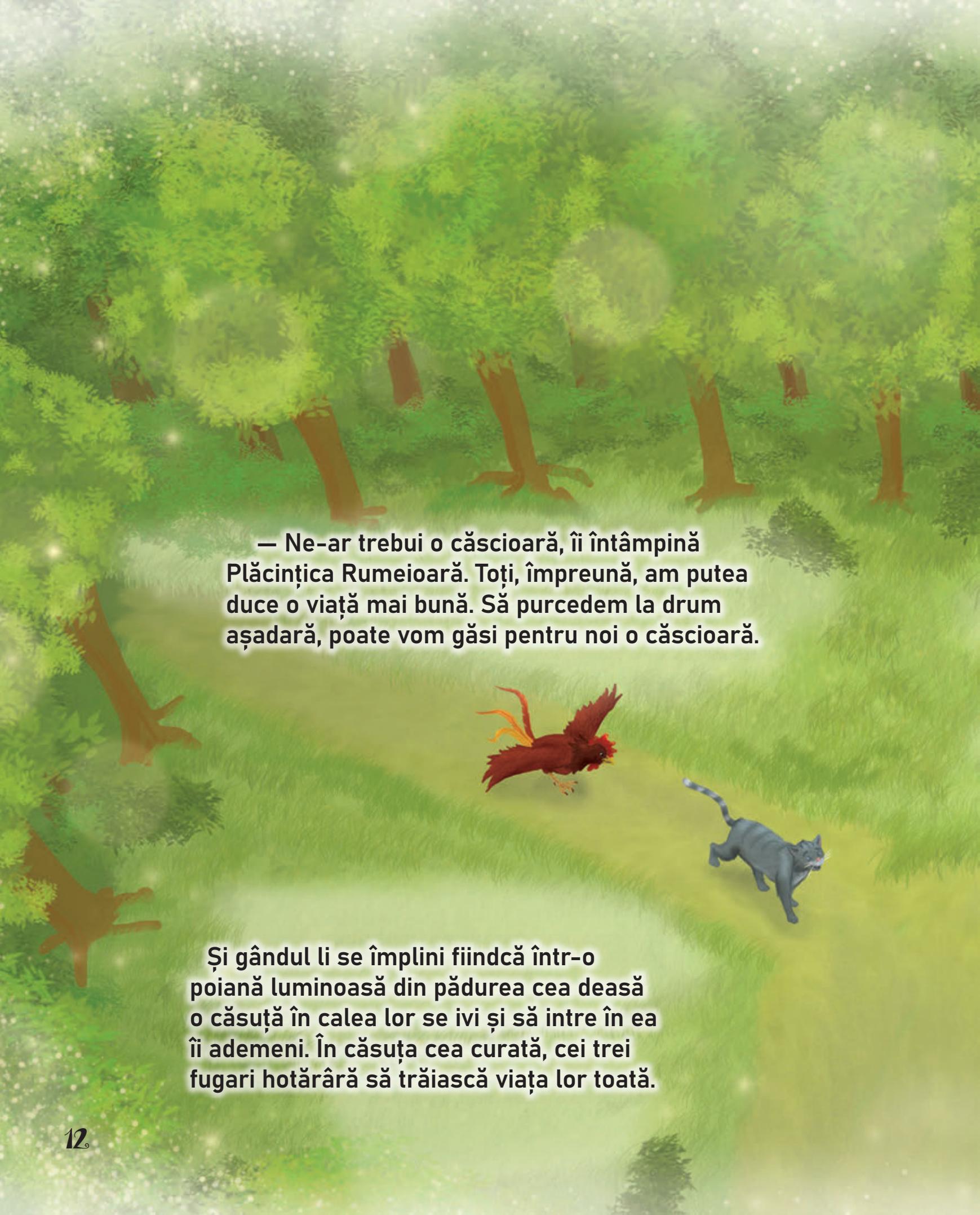

Prin urmare, din crăticioară sări și pe dată la drum o zbughi.
Și fiindcă era fericită de isprava ei nevoie mare, cu toată gura
cânta pe cărare:

— Sunt Plăcinta Rumeioară,
Am fugit din crăticioară,
Fug acuma în pădure
S-adun afine și mure.

— Ne-ar trebui o căscioară, îi întâmpină Plăcintica Rumeioară. Toți, împreună, am putea duce o viață mai bună. Să purcedem la drum aşadară, poate vom găsi pentru noi o căscioară.

Și gândul li se împlini fiindcă într-o poiană luminoasă din pădurea cea deasă o căsuță în calea lor se ivi și să intre în ea îi ademeni. În căsuța cea curată, cei trei fugari hotărâră să trăiască viața lor toată.

Şi aşa, unele
după altele, zilele
treceau, dar ei nici
că simţeau fiindcă
trai bun de nespus
împreună duceau.